

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Nonni poetæ Panopolitani, In euangelium sancti Ioannis
Paraphrasis Græca**

Nonnus <Panopolitanus>

Paris, 1542

Cap. XI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-69505](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-69505)

NONNI PARAPHRASIS

ipse uerò pede anteuertente ex manu impiorum uadens, in terram fluentem Iordanis secedebat, & eum euntem ineffabilis turba uirorum simul euntium secuti sunt, & alius alij uocem credulam fundens dixit: Ioannes stabilis sermonis uir, nullius miraculi uideendi copiam populo spectatori ostendit, omnia uero quaecunque ille fecit, de hoc uera esse oculis non errantibus obseruo, & illic multi uiri gratia operum inimitabilium, filio Dei crediderunt.

CAP. XI.

FRat uerò uir Lazarus ex illis qui morbida febre premuntur, intra celebrem Bethaniam à uilla Marthae & Mariae. Maria uero dicebatur illa pulchricoma Christi dei hospita, quae eius pedes utrosque rore unguenti odore unxit, & capillis abstersit, & à plantis diuinis mane uisa lachryma, capillum madidum madescit pulchricoma Christi dei hospita, huius frater tunc genibus lassatis, feruido & morbido febris halitu discruciabatur. At sorores ambae laborantis Lazari, ubi fratrem flagello membra uorante exhaustum, & morti uicinum uiderunt, communem sermonem regi malorum depulsori praemisunt: Lazarus, quem amas, morbo feruido distorquetur, quem amas inuiset. Et Christus rex hoc audito, dixit: Horae feruidae, non hoc malum morbidum uiri, ad aeternam quandam mortem adduxerunt, sed haec sublimis gloria dei est, ut per ipsum charus filius hominis rex, honore immortali exaltetur. Et Iesus Martham & Mariam mulieres

lieres hospitales, tum & Lazarum unice amabat,
& cū in illo loco nūcium audiisset, quod Lazarus
inferno nuens, membris morbido uinculo impeditis
decumberet, cursum duplicis auroræ solidæ conficie
bat, & secundum biduum discipulis suis dicebat: Ea
mus iterum in clarā uirorū Iudæorum terram: &
discipuli ipsum interrogantes dicebāt: Rabbi, ciues
Iudææ nuper insania perciti, te lapideis sagittis fe
rire contendebant, & tu illuc proficisci uis, ubi ciues
hostes sunt. Iesus uero sermone quodam communem
indignatione plenum animum sociorum domestico
rum consolans, respondebat: Nonne duodecim in or
bem se uertentes horæ diei sunt? & qui die ex orien
te iter facit, non unquam plantam lubricis calceis
impingentem, à recto itinere deflectit: qui uero e
xiēs cum nocte, luce destituta iter carpit, is pedibus
gratis uiam erroneam ingreditur. Sic loquebatur,
& rursus discipulis dixit: Lazarus hospes noster
charissimus, somnū necessarium & reprehensione a
lienum dormit, sed concedā, ut ipsum postliminio ex
somno excitē. Et discipuli sermonē non intelligētes,
dixerunt: Si Lazarus dormit, saluus erit. Iesus qui
dem dicebat: Lazarum nuper uisum, mortuum in se
pulchro luctum ciente positum, fandi facultate pri
uatum, somnum mortis resuscitabilem dormire. Di
scipuli uero amicum mortuum intra domum, suauē
somnum à quo exuscitaretur, capere frustra spe
rabant. Tum rex Christus sermone miserabili pro
palam dicebat: Lazarum a gresti alio somnocaptū,

NONNI PARAPHRASIS

mors scilicet omnibus ex æquo futura occupauit.
 Gaudeo uero uestro nomine, quod in loco non fue-
 rim, quando ille cum morte uicina rem habuit, ut
 fidem haberetis, uidētes mortuum uiatorem uiuen-
 tem à morte, & illum Christi hospitem iterum men-
 se accūbere, sed eamus ad ipsum. Porrò Thomas bi-
 nonymus, quem didymum uocant, hæc inaudiens di-
 xit: & congregatis discipulis uocem lugubrem la-
 chrymam parturientem emisit. Eamus ubi ille suauis
 uir est, ut unà cum ipso, unam communem mortem
 pro nostra charitate obeamus. Rex uero sero tan-
 dem in uillam consuetam ueniēs, Lazarum mortuū,
 terra superfusa obrutum, diem quartum intra sepul-
 chrum luctuosum reperit. At Bethania ab urbe Hie-
 rosolymorum, quasi ad tria stadia & duodecim di-
 stabat, & populus multus Iudæorum serpens uicinā
 uillam subiuit illic in ædes Marthæ, non illubenter
 homines hospicio suscipientis diuertebat, & commu-
 nē mortis somnum Mariæ sororis, quæ non raro di-
 uino sermone, horribiles solitudinis discruciatōis sti-
 mulos, luctui uigili frena laxantes, cōsolabatur. Cæ-
 terum Martha, quando famam seminatam audiuis-
 set, quòd dominus ædes eius subit, pedibus anteuer-
 tentibus simul illi obuiam fiebat. Porrò Maria in do-
 mo adhibita lugubri silentio flagellabatur. At cum
 Christus propinquus existeret, Martha grauius in-
 gemiscens dicebat: O beate, siquidem adfuisses, quā-
 do Lazarus frater meus morbo uexabatur, uita fun-
 ctus non fuisset, quāuis & illud iam in animo, quòd
quæcunque

quaecunque patrem meum postulaueritis, omnia si-
 mul dabit. At Christus rex sermone respōdebat: Fra-
 ter tuus postliminio suscitatur. Ceterū Martha diui-
 nā uocem inaudiēs, secundum dixit: Noui, & nō me
 resurrectio fugit, quando in illa sero tandem, absolu-
 tus auroræ cursus extremus oborietur. Et Christus
 uitæ seruator diuinam uocem ei dixit: Ego & uita
 & resurrectio sum, qui uir in me fiduciam posuerit,
 & si mortuus spirandi facultate exutus esset, iterū
 reuiuisceret: & qui mēte fide increfcit, mortalis hic
 non unquam uita priuatur, donec adhuc æuum ad-
 paret. Fidem adhibes, quōd hic sermo uero consenta-
 neus sit? Et ipsa dixit: Domine, cognosco & credo,
 quōd tu Christus, sermo filius dei, malorum auerrū-
 catoris mundo illuxeris. Talem sermonem locuta,
 planta celeri præteribat, & Mariam sororem uoca-
 bat, & auribus eius clanculum insusurrabat, quod
 præceptor seruator uenit, & uocat te, enim uero illa
 sermone celerior existit, ubi hæc audiuit, celeriq; pla-
 ta, & luctu & gaudio referta, currebat, & recta
 ad Christum profecta, celeri abitione se hinc priori-
 puit. Porro populi, qui intra domū luctuosam erāt,
 & Mariæ sermone quodam dolores medicante do-
 lorem uigilem abstergebant, simul atque derrepente
 uiderunt, quod Maria celeribus genibus prædita,
 silentio gressili exurgeret, omnes calceis à tergo
 euntibus eam secuti sunt, hac spe freti, Mariam ad
 lachrymas propensam derrepente excitam, ut ad di-
 uinum sepulchrum contenderet, ut iterum propter
 mortuum

NONNI PARAPHRASIS

mortuum multorum luctus commouentem ploraret.
 Nondum uero rex Christus uillam lata area insignē
 accesserat, sed immobilis apud diuinum sepulchrum
 manens, uestigium pedis firmum habebat, illic ubi
 prius Martha ei occurrerat, & Maria grauiter la-
 chrymās, quando cominus ad locum uenisset, ubi Ie-
 sus manens, uestigium pedis inflexibilis habebat, si-
 mul ac primum ipsum animaduertit, animi stimulo
 percussa, prona suapte sponte super terrā collapsa,
 ad pedes diuinis se abiiciebat. Lachrymis uero di-
 uinas plantas humore lugubri madefecit, sermonem
 ex gutture profectum effundens, lachrymas uicta
 uix uoce hæc effari poterat: O beate, si adfuisses,
 Lazarus morti non concessisset. Et Christus Mariā
 ingemiscentem, & filios Iudæorum recenti luctu ad-
 fectos, & qui cum ipsa conuenerant, & quorum ge-
 næ multo lachrymoso imbri diffuebāt, intuitus, spi-
 ritu paterno commotus, in hanc uocem prorupit:
 Monstrate mihi quo illum posueritis? Et dixerūt ei,
 ueni & speculari. Et ipse Iesus insuetas lachrymas
 ex oculis fletu uacuis emittens, ingemebat. Et aliqui
 populi uiso hoc, ilico dicebant: Ecce, quomodo La-
 zarum & non præsentem amat? Alij uero cōtra di-
 cebant: Hic qui luto malorum auerruncatore, ocu-
 los hominum uidendi facultate destitutos aperuit,
 non simile opus conficere potuit, ne & hic mortuus
 letali interitu occumberet? Talia quilibet dixit. Et
 Iesus festinabundo calceo misericordiam ex pecto-
 re dolore adfecto, cum fremitu extrahens, se hinc
 prori-

proripiebat, & prope sepulchrum ueniebat, & intra tumulum cauum specus terrestris erat, & lapis referens ianuae imaginē undique positus, ex a quo sepulchri hiatu sustētabatur, Iesus uero rex populo credulo imperauit: Lapidem sepulchro impositū amolimini. At Martha soror mortui, uocem emittebat: Sine lapidem super ianuam positum, aperto enim hiatu terreno, male olens odor prodit, siquidem tertius dies est, quod mortuus intra sepulchrum iacuit. Iesus uerò respondebat, & Marthae luctu plenae dicebat: Nōne tibi hoc prius differui, si sapiēs silentij signaculum in labiis tuis seruares, recta fide praedita, & non ancipitis consilij existens, te honore uiuificū dei coelestis uisuram esse? Et hi quidē lapidē sustulerūt. Rex uerò oculos in astrorū conspectū extollebat, & suo patri clamabat: Tibi gratia, q̄ me pater audiuisti, noui quidē ī animo, qd̄ me tuū filiū clamātē semper audis, sed gratiā populi circumstantis nomine ago, ut fidē praestātorē quā audiui, habeant: q̄ tu me miseris, si mortuū celerē uinculis exutū, ē barathro prodire, & nō in puluere cadētē oculis intueantur. Dixit, & uoce quadā clara insonuit: Exi huc Lazare: & uox mortuorū seruatrix, corpus exanime mortui uocis organo destituti animauit. Vocabat uirū exanimē, Et mortuus uiator, sua spēte plāta obuincta, terrā ingrediēs currebat, uirum exanimem uocabat, & terrae uisceribus audiens, mortuus à morte profugus, aliud tandē à uitae termino, iterū regnū stupore plenū intuitus, rediit.

NONNI PARAPHRASIS

Mors omnium domitor, mortuum oculis captum, in domabilem iuxta uicinam Lethen frustra attigerat, & pede erecto genua inflexibilia trahens, caecum oculis obuersantem impetum, in rectam uiam ducen- tem habens mortuus, ille loquendi facultate pollet, & à pede ad caput, totum corpus nexilibus fasciis complexum habens, & calido sudore in facie obte- cta persusus, & in tempore rotundo lineo integumē- to, quod Syrorum os sudarium uocat, ornatus erat. Tum rex Christus populo stupore correpto, nubium instar stanti iniūgebat: Soluite mihi, & mortuū ex- peditum iter ingredi finite. Sic dicente rege Christo, actutum populi uno, ut sic dicam, iugo, copulati & mixti, uincula fasciæ resoluta rupebant, & membra graui integumento nudabant, & mortuus iterū so- lita planta domum, quintum diei iubar intuitus, ue- niebat. Porro multi Iudæi in lugubrem Marthæ & Mariæ domum uenientes, filio dei crediderūt, ut qui oculis uiderant illud incredibile factum, quod domi- nus mortuos excitans fecerat, nimirum Lazarum ex caliginoso barathro, à mortuis celeri pede redu- cem prodire uidētes. Et aliqui ipsorum in urbem ad sacerdotes deo aduersos uestigium flexerunt, turbæ maxime incredulorum Phariseorum, opera Christi dei renunciantes: & stolidi principes sacerdotum, in concionem multi rumoris congregabantur, ubi se- num in unum congregatorum, primi subsellij conci- lium consederat, & alius alij dicebat: Quid feceri- mus? aduersarius enim mortalis hic prestigiosa, & quidem

quidem sublimissima signa edit: si eum huiusmodi signa facere siuerimus, populus nō amplius nos assectatur, sed unius solius uiri credentes assectæ erunt, & ad unum omnes illum sectabuntur, & uiri Ausones uenientes, totam nostram gentem abripient: nec gentem solum, sed & locum. Est uero inter eos uir quidam Caiphas, uir scelestus, dolis instructus, qui tunc illius anni summus pontifex, & Princeps sacrorum erat, hic Iudæis uocem dolis implicitam emittebat: Nihil prudens in animo in experto scitis, nihil mente consyderatis, quid melius sit, an non uidetis bonū esse unū ciuē pro populo mori, ne eius gratia uniuersa gēs nostra interitu intereat: uno uiro moriente, uniuersa urbs tranquilla erit. At hoc uates ille uir non ultro dixit, sed cum occuparetur rerum sacrarum cura, nimirum cum illius anni sacerdos esset, insueta uoce uaticinatus est, quod Christus uolens mortem uiuificam pro Iudæorum gente oppetiturus esset, & non pro sola gente, sed ut filios dei in mundo dispersos, in unū cogeret. Et ab illa hora mali autore, summi sacerdotes impudentes consilium inibant, & turba uersuti consilij, maxime incredulorum Phariseorum deliberabant, ut omnes uno interitu Iesum occiderent. Tum Christus populi seruator, inter Hebræos non amplius manifeste uersabatur, sed calceō non strepitum faciente, purum arui Iudaici solum permensurabat, & ueniebat iuxta regionē mōtanam, iuxta desertum in urbem quam Ephraim uocant, ubi cum discipulis dei similibus ma-

NONNI PARAPHRASIS

nebat, et in propinquo erant feriæ Paschales multum celebres. Proinde multi Iudæi uiri contermini eremo, à late se diffundente terra, ad sedem Hierosolymorum sacris operantium ascendebant, ut corpus diuinis lauacris præpurgarent, priusquam dies celebrium feriarum appeteret, et multi in templo sacrificiis destinato, Iesum diuina dicentem, absentem quærebant, stantes uero inuicem colloquebantur. Loquebantur uero populi, uobis cōsultatibus quid uideatur, quod mortalis hic ad ferias admodum tripudiosas uenire non potest. Et increduli principes sacerdotum, et turba uersuti consilij Pharisæorum infidorum ciuibus iniunxerant, ut quisquis Christum in urbe aut uidisset, aut audisset, turba Pharisæorum dolis consutorum renunciarerit, ut eum hostilis multitudo comprehensens occideret.

CAP. XII.

Nimvero Iesus relicta solitudine regionis late incomprehensibilis, uillam solitam subiit. Subiit inquam Bethaniam, ubi fundens uocem uiuificam, Lazarum prope tumulum ex mortuis excitat, subiit Bethaniam, quando horæ uicinarum feriarum solos sex dies relictos habebant, et ei cibum apposuerunt. Caterum Martha animo beneuolo ministerium mensæ multum capacis obibat, et Lazarus adhuc similis somno omnibus uisus, unus ex conuiujs erat. Maria uero tres mensuras unguenti odoriferi, celebris nardi pisticæ sumens uasculum marmoreum roris obduratum, Ma
ria